

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 ianuarie 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, declarat de inculpatul

Ceban Nicolae XXX, născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 25.08.2016 pînă la 26.01.2018;

Instanța de apel de la 02.03.2018 pînă la 04.09.2018;

Instanța de recurs de la 01.11.2018 pînă la 23.01.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 ianuarie 2018, Ceban Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la închisoare pe un termen de 3 luni.

Conform dispoziției art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite, s-a suspendat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În temeiul art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXV-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016, Ceban Nicolae a fost absolvit de la pedeapsa stabilită, cu încetarea procesului.

2. Prin sentința nominalizată s-a reținut următoarele: Ceban Nicolae, la 27.06.2016 în jurul orei 04:40 min., fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe partea carosabilă a sensului girator amplasat la intersecția str. XXX și str. XXX, mun. XXX, unde la acel moment a avut loc un accident rutier, ceea ce a condiționat apariția ambuteiajului, fiind în loc public, unde se aflau mai mulți participanți ai traficului rutier și reprezentanții organelor de drept, acționând prin intenție directă fără careva motive întemeiate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu obrăznicie deosebită, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, demonstrativ a agresat colaboratorul de poliție Crețu Victor, sosit la fața locului pentru a dirija circulația traficului rutier.

Astfel, aplicându-i mai multe lovituri cu elementele constructive ale scaunului cu rotile, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice în continuare, utilizând cuvinte necenzurate, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate exprimate prin excoriație la nivelul gambei stângi.

Continuând acțiunile sale ilegale, la solicitarea colaboratorului de poliție, Crețu Victor, de a înceta acțiunile ilegale, Ceban Nicolae, conștientizând că creează impedimente în traficul rutier, s-a apropiat de automobilul de serviciu al MAI de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, unde acționând prin intenție directă, a început să lovească

cu mâna și bara metalică a scaunului cu roțile în aripile laterale și bara de protecție din spate.

În aceleași circumstanțe, Ceban Nicolae, aflându-se în același loc și continuând acțiunile sale infracționale, exprimându-se totodată demonstrativ cu cuvinte obscene în adresa persoanelor aflate în preajmă, auzind observațiile parvenite din partea conducătorilor auto Rachieru Ion și Covali Rodion, care l-au rugat să păstreze calmul și să nu creeze impedimente în traficul rutier, demonstrând o lipsă totală de cultură și tulburând grosolan ordinea publică, i-a numit cu cuvinte obscene, aplicându-i câteva lovituri lui Covali Rodion în regiunea picioarelor cu elementele scaunului cu roțile și cu mâna în regiunea cavității abdominale.

Tot atunci, Ceban Nicolae, conștientizând că încalcă grosolan ordinea publică, exprimându-se cu cuvinte obscene în adresa colaboratorilor de poliție și a cetățenilor prezenți la fața locului, înjosindu-le onoarea și demnitatea, i-a amenințat cu aplicarea violenței fizice, cauzându-le suferințe psihice.

3. Fără a contesta vinovăția inculpatului, procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Ceban Nicolae, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal să-i fie numită pedeapsă de 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 3 ani, punând în sarcina inculpatului să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent.

În motivare apelantul s-a invocat că, instanța de fond eronat a interpretat și a aplicat prevederile legale, constatând că fapta încriminată lui Ceban Nicolae cade sub incidența legii cu privire la amnistie, considerând că în privința inculpatului nu poate fi dispusă încetarea procesului penal or, instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele relevante pentru justa soluționarea cauzei și a interpretat eronat prevederile art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, ceea ce a condiționat adoptarea unei sentințe nefondate.

3.1. Sentința în cauză a fost contestată, de inculpatul Ceban Nicolae, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, pe motiv că nu există fapta infracțiunii prevăzute în art. 287 alin. (1) Codul penal.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a indicat că, anume Crețu Victor l-a bătut și nu invers, aceasta fiind dovedită prin declarațiile martorului Stanislav Scobioală care a văzut cum Crețu Victor l-a lovit pe Ceban Nicolae în față, însă prima instanță nu a argumentat respingerea acestei probe.

Nu corespunde adevărului nici versiunea precum că Ceban Nicolae ar fi lovit în automobilul lui Crețu Victor cu căruciorul și că ar fi distrus automobilul poliției de patrulare, însă Ceban Nicolae nu poate cu mână sa la care are un deget să dea o lovitură atât de mare încât să îndoie metalul automobilului. Mai mult, a fost solicitat să fie cercetat acest automobil la fața locului pentru a demonstra instanței că nu este posibil cu un astfel de cărucior să fi cauzate atât de multe deteriorări la automobilul poliției de patrulare, însă Crețu Victor a spus că acest automobil este deja reparat. Prin urmare, proba materială - automobilul de patrulare deteriorat nu poate fi pusă la baza învinuirii deoarece nu există și nu a fost cercetată nemijlocit în instanța de judecată.

De asemenea, în apelul său inculpatul a menționat că, este absolut imposibil să fi putut cauza anumite vătămări lui Crețu Victor, pentru că aceasta este fără picioare, având doar un deget la o mână. Iar versiunea precum că acesta l-ar fi lovit cu căruciorul

pe Crețu Victor este o invenție a acestui din urmă. Căruciorul nu are așa viteză de mare pentru ca să poată lovi repede pe cineva. Urma a fi cercetat căruciorul ca probă materială pentru a constata instanța de judecată că cu astfel de cărucior nu este posibil de a cauza o vătămare, însă instanța de fond a respins demersul de a fi cercetat căruciorul.

Suplimentar celor invocate, inculpatul argumentează nevinovăția sa și prin faptul că polițistul Crețu Victor a fost condamnat cu suspendarea executării pedepsei închisorii de doi ani prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31.10.16 prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea unor fapte infracționale similare și anume pentru comiterea infracțiunii prevăzute în art. 328 alin. (2) lit. a) Codul penal, în legătură cu ce la dată de 17.01.17 a fost emis ordin de concediere în privința sa. Un astfel de comportament a lui Crețu Victor cu siguranță s-a repetat și cazul lui Ceban Nicolae, însă prima instanță a refuzat de anexa la materialele dosarului copia ordinului de concediere a lui Crețu Victor, precum și de a elibera demers judecătoresc prin care să fi fost obligată arhiva Judecătoriei Chișinău de a elibera decizia de condamnare a lui Crețu Victor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului Ceban Nicolae, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 ianuarie 2018.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe în partea numirii pedepsei și aplicării actului de amnistie și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Se recunoaște vinovat pe Ceban Nicolae Ilie, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și se numește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

Conform art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, cu fixarea unui perioade de probațiune pentru o durată de 1 (unu) an.

În rest, sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Ceban Nicolae a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Astfel, necitând la faptul că inculpatul Ceban Nicolae nu și-a recunoscut vina, vinovăția lui în comiterea huliganismului încriminat, a fost dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală și care au combătut și argumentele apelului inculpatului, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Crețu Victor (f. d. 165, 166); declarațiile martorilor Jurnalnei Gheorghe (f.d. 167); Rachieru Ion (f.d. 168, 169); Țaranu Vadim (f.d. 170); Gurin Vladislav (f.d. 173); precum și: procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 10); raportul de expertiză medico-legală nr. 1949/D din 20.07.2016 (f.d. 17-18); proces-verbal de examinare din 19.07.2016 cu planșa fotografică anexată (f.d. 21-23).

Prin urmare, instanța de apel a constatat cu certitudine că, Ceban Nicolae a comis infracțiunea imputată, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Cojocaru Alexandru și Scobioală Stanislav, din instanța de fond, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către acești martori în scopul exonerării inculpatului de la răspunderea penală, deoarece sunt în contradicție cu declarațiile părții vătămate Crețu Victor și a martorilor Jurnalnei Gheorghe, Rachieru Ion, Țaranu Vadim și Gurin Vladislav și combătute de celelalte probe analizate, apreciate prin prisma prevederilor

art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine vinovăția lui Ceban Nicolae a huliganismului încriminat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat și faptul că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1949/D din 20.07.2016 s-a confirmat că, la Crețu Victor a fost stabilită o excoriație la nivelul gambei stîngi, care se califică ca vătămare neînsemnată (f.d. 17-18), însă organul de urmărire penală n-a stabilit legătură de cauzalitate dintre acest raport de expertiză medico-legală și declarațiile lui Ceban Nicolae, de aceea argumentele inculpatului precum că dânsul nu se face vinovat de săvârșirea huliganismului imputat au fost nefondate și respinse.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că, deși Crețu Victor, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 17 ef din 17 ianuarie 2017, a fost încetat serviciul în Poliție, a lui Crețu Victor pe motiv că dânsul a fost recunoscut prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31.10.2016, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Codul penal, această nu are nici o relevanță cu huliganismul încriminat lui Ceban Nicolae, prevăzut la art. 287 alin. (1) Codul penal.

Instanța de apel a considerat că, *de facto* inculpatul Ceban Nicolae își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, însă apreciază critic declarațiile lui precum că, nu a încălcat grosolan ordinea publică, n-a aplicat violența asupra părții vătămate Crețu Victor și n-a deteriorat automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î MAI 1196.

Instanța de apel a considerat că, aceste argumente nu corespund adevărului și sunt înaintate de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt contradictorii cu celelalte probe, analizate și apreciate, care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea huliganismului imputat lui.

Totodată, instanța de apel a considerat că, instanța de fond incorect a încetat procesul penal în privința inculpatului Ceban Nicolae pe motivul intervenirii actului de amnistie, deoarece ultimul nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea actului de amnistie, or potrivit art. (1), alin. 1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Potrivit art. (1), alin. (2) al Legii nr. 210 din 29.07.2016, căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 Codul penal nr. 985- CX din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Potrivit art. (1), alin. (3) al Legii nr. 210 din 29.07.2016, aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor stipulate la alin. (1).

Potrivit art. 57 Codul penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Astfel, în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or dânsul nu s-a autodenunțat de bună voie, nici nu a contribuit activ la descoperirea acesteia, fiind audiat în calitate de bănuț la 21.07.2016

(f. d. 45), nu și-a recunoscut vina, refuzând să dea declarații. Ulterior, fiind audiat în calitate de învinuit la 09.08.2016 (f. d. 52), de asemenea nu și-a recunoscut vina, prin urmare inculpatul n-a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Motivând soluția adoptată, instanța de fond, a ignorat prevederile art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală și a conchis că, nu există careva restricție privitor la aplicabilitatea actului de amnistie și făcând trimitere la prevederile art. 2 alin. (3) al Legii nr.210 din 29.07.2016, incorect l-a absolvit pe Ceban Nicolae de la pedeapsa stabilită în temeiul art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXV-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016, înlăturând răspunderea penală cu încetarea procesului.

Astfel, instanța de judecată eronat a reținut că, faptele încriminate cât și persoana inculpatului cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În această ordine de idei instanța de apel a concluzionat că instanța de judecată nu a determinat, dacă Ceban Nicolae a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, art.1-2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, ținând cont de faptul că inculpatul Ceban Nicolae nu și-a recunoscut vinovăția, nu s-a căit de cele comise, instanța de apel nu a constatat căința activă a inculpatului N. Ceban și a considerat că soluția adoptată de către instanța de fond este una nefondată.

Prin urmare, instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul procurorului de a casa sentința în partea aplicării actului de amnistie și a pronunța în această parte o nouă hotărâre.

Instanța de apel, la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil, pericolului social al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, faptul că este fără antecedentele penale, conform prevederilor art. 16 al Codul penal se atribuie la infracțiuni mai puțin grave, este o persoană cu dezabilități locomotorii, circumstanțe atenuate și agravante la examinarea cauzei nu s-au stabilit și din aceste considerente, instanța de apel a ajuns la concluzia că, îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, cu aplicarea pedepsei nonprivative de libertate.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, inculpatul Ceban Nicolae, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, declarațiile martorilor sunt contradictorii, cauza penală este fabricată și examinată unilateral.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de inculpatul Ceban Nicolae, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Ceban Nicolae, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Din conținutul cererii de recurs se deduce temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, având în vedere că inculpatul critică vinovăția sa, considerând că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, solicitând să fie achitat.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Ceban Nicolae.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cît privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Ceban Nicolae, a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Ceban Nicolae XXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 februarie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan